Studiul 10 pentru 4 septembrie 2021

ODIHNA SABATULUI

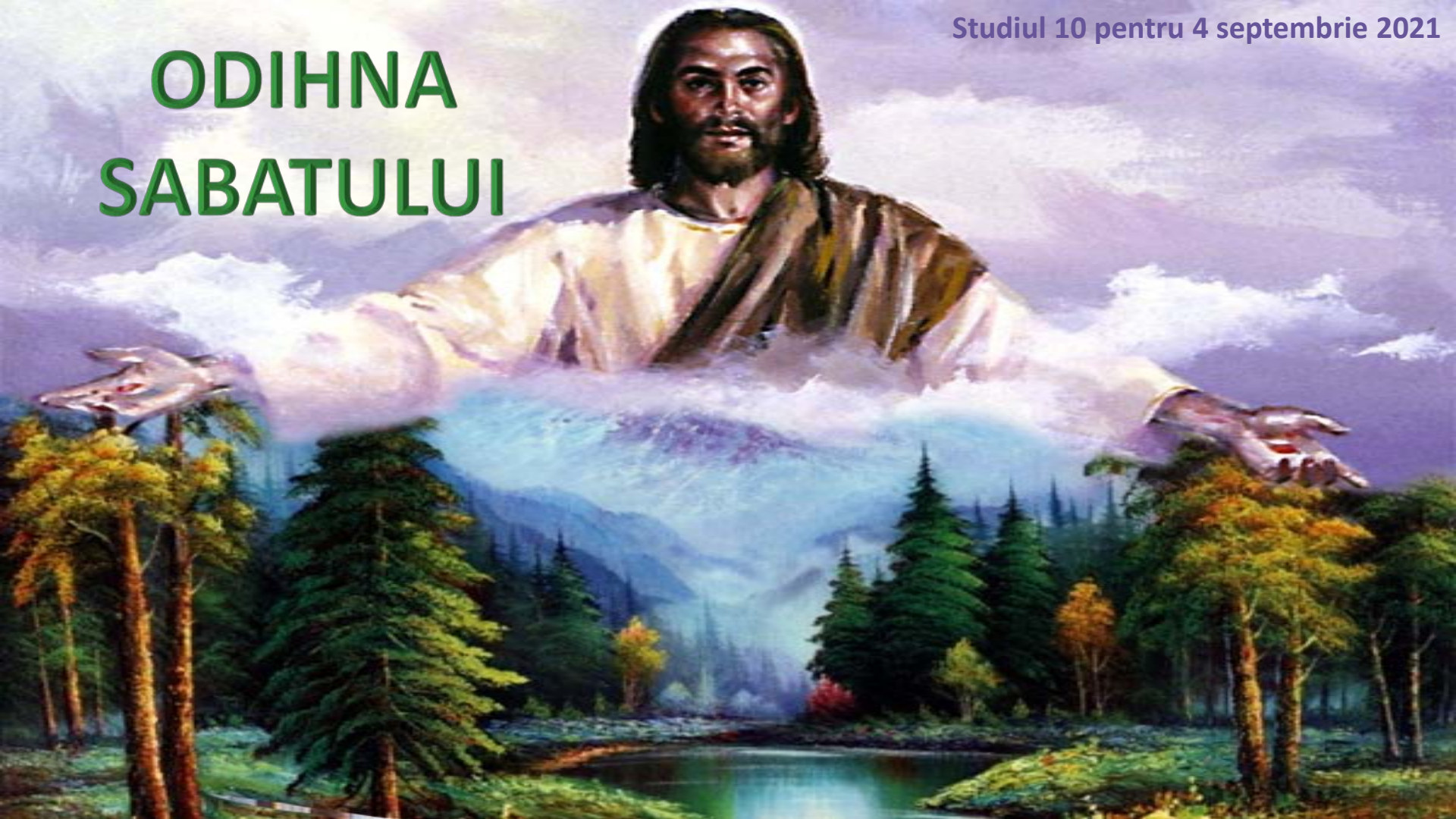

„Şase zile să lucraţi; dar ziua a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceţi nicio lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuinţele voastre.” (Leviticul 23:3)

Deşi vinerea a fost uneori numită „ziua pregătirii”, de fapt singura zi din calendarul evreiesc care avea un nume propriu a fost sâmbăta (Şabat, odihnă). Numele propriu leagă această zi de odihnă.

Analizând cele două versiuni ale poruncii a patra, împreună cu alte texte care vorbesc despre Sabat şi despre cum să-l păstrăm, putem vedea clar că odihna Sabatului depăşeşte odihna fizică.

Ce odihnă ne oferă sâmbăta?

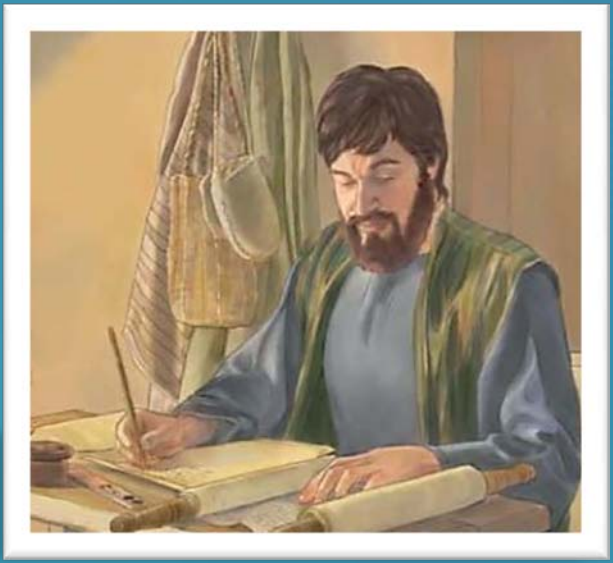

- Odihnă pentru a ne aminti.
- Odihnă pentru a mulţumi.
- Odihnă pentru toţi.
- Odihnă pentru a sluji.
- Odihnă pentru Dumnezeu.

ODIHNĂ PENTRU A NE AMINTI

„Adu-ţi aminte de ziua de Sabat, ca s-o sfinţeşti" (Exod 20:8)

Ce trebuie să ne amintim în Sabat?

În Sabat trebuie să ne amintim de puterea lui Dumnezeu, care a creat lumea şi tot ce este în ea, inclusiv pe noi (Ex. 20:11; Gen. 1).

De asemenea, trebuie să ne amintim că am fost creaţi într-un mod special. Suntem diferiţi de toate celelalte creaturi care locuiesc pe pământ. Noi suntem chipul lui Dumnezeu (Gen. 1:27; 9:6).

În cele din urmă, trebuie să ne amintim că avem o responsabilitate. Am fost plasaţi ca administratori şi îngrijitori ai creaţiei divine (Gen. 1:28; 2:15).

După şase mii de ani de păcat, Sabatul continuă să ne amintească de planul pe care Dumnezeu l-a stabilit pentru noi la Creaţie şi ne dă speranţa unei întoarceri într-o zi pentru a ne bucura din nou de comuniunea cu Dumnezeu (Isaia 66:23).

ODIHNĂ PENTRU A MULŢUMI

„Adu-ţi aminte că şi tu ai fost rob în ţara Egiptului, şi Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos de acolo cu mână puternică şi cu braţ întins. De aceea ţi-a poruncit El să păzeşti ziua de Sabat.” (Deuteronomul 5:15)

Îţi aminteşti că am fost robi? Acest lucru poate fi adevărat pentru evrei. Dar noi nu am fost niciodată robi. Sau da? Dacă aveţi dubii, citiţi Romani 6:17-18.

Păcatul ne-a robit pe toţi, fără excepţie. Sabatul este un moment în care îi putem mulţumi lui Dumnezeu că ne-a izbăvit din robia păcatului prin sângele preţios al lui Isus.

A patra poruncă ne spune să ne odihnim în mântuirea pe care Dumnezeu a obţinut-o pentru noi cu braţul Său puternic.

„Astfel, tu nu mai eşti sclav, ci fiu, iar dacă eşti fiu, eşti şi moştenitor, prin Dumnezeu.” (Galateni 4: 7).

ODIHNĂ PENTRU TOŢI

„Şase zile să lucrezi, iar în a şaptea zi să te odihneşti, pentru ca astfel şi boul, şi măgarul tău să se poată odihni, precum şi fiul roabei tale născut în casa ta, şi străinul.”(Exod 23:12)

Fiind o poruncă care ia naştere în creaţia însăşi, Dumnezeu a poruncit poporului Israel să împărtăşească binecuvântările odihnei Sabatului cu toţi cei cu care aveau legături.

Biserica creştină, beneficiară a privilegiilor lui Israel (1 Petru 2:9), este, de asemenea, chemată să-i încurajeze pe toţi să participe la aceste binecuvântări.

Conştienţi de acest lucru şi în conformitate cu porunca, trebuie să îi tratăm pe ceilalţi cu dragoste şi respect. Nu trebuie să abuzăm sau să maltratăm nicio persoană, nici măcar animalele.

ODIHNĂ PENTRU A SLUJI

„Această femeie, care este o fiică a lui Avraam şi pe care, iată, Satan a ţinut-o legată timp de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua de Sabat?" (Luca 13:16)

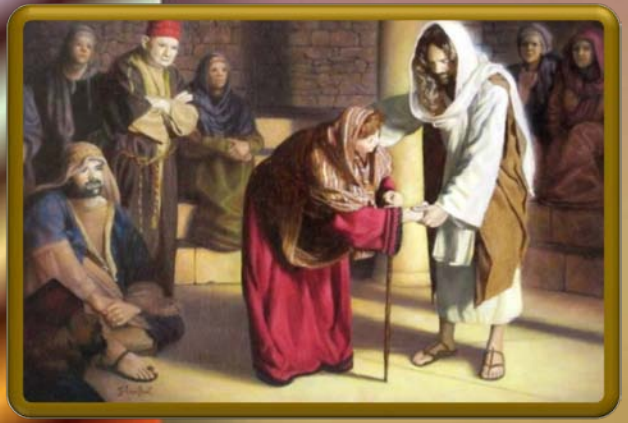

Slujirea altora nu este ceva de care ar trebui să ne odihnim în Sabat. Mai degrabă, este un moment pe care îl putem şi ar trebui să-l folosim pentru a-i sluji pe alţii.
Isus a vindecat în Sabat, ştiind chiar că acest lucru l-a pus în opoziţie cu obiceiurile fariseice de fier despre odihna Sabatului.

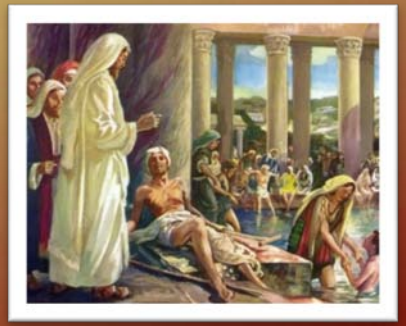

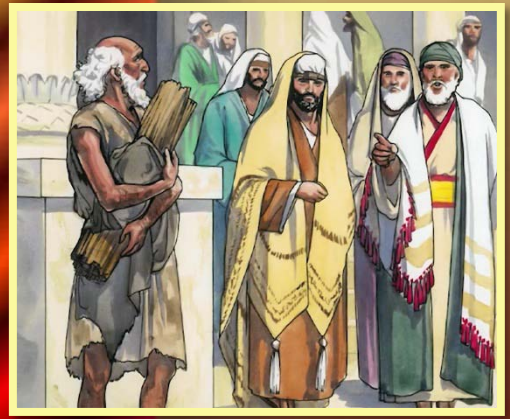

El a considerat-o o problemă atât de importantă încât chiar i-a provocat, poruncind unui om care tocmai fusese vindecat să-şi ducă targa în Sabat, lucru care era interzis de tradiţie, nu de poruncă (Ioan 5:1-17).

Dumnezeu nu vrea închinare lipsită de dragoste şi grijă pentru ceilalţi (Isaia 58: 2-4; 13-14). Odihna Sabatului implică slujirea.

„Conform poruncii a patra, Sabatul era dedicat odihnei și închinării religioase. În acea zi, toate locurile de muncă seculare trebuiau suspendate; dar cuvintele de îndurare și bunăvoință sunt în concordanță cu acest scop al Domnului. Acestea nu trebuie să fie limitate de timp sau spațiu. Sarcina de a ușura pe cei necăjiți și de a-i mângâia pe cei triști este o muncă a iubirii care cinstește ziua sfântă a Domnului ”

E. G. W. (*Viaţa mea, azi,* 15 august)

ODIHNĂ PENTRU DUMNEZEU

„Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: «Să ţineţi neapărat Sabatele Mele, pentru că lucrul acesta este un semn între Mine şi voi de-a lungul generaţiilor voastre, ca să ştiţi că Eu, Domnul, vă sfinţesc” (Exod 31:13)

Sabatul este un semn care ne identifică ca membri ai poporului lui Dumnezeu. Ne aminteşte că aparţinem lui Dumnezeu şi că lucrarea şi odihna noastră sunt pentru El.

Acest semn nu identifică doar descendenţii fizici ai lui Avraam, întrucât, crezând în Isus, devenim „neamul lui Avraam” şi „moştenitori după făgăduinţă” (Gal. 3:29).

Sabatul ne aminteşte constant de originile noastre, de eliberarea noastră de păcat şi de responsabilitatea noastră faţă de cei slabi.

Este un moment de relaţie cu Creatorul şi Mântuitorul nostru, care ne invită să intrăm în odihna Lui (Evrei 4: 9-10).

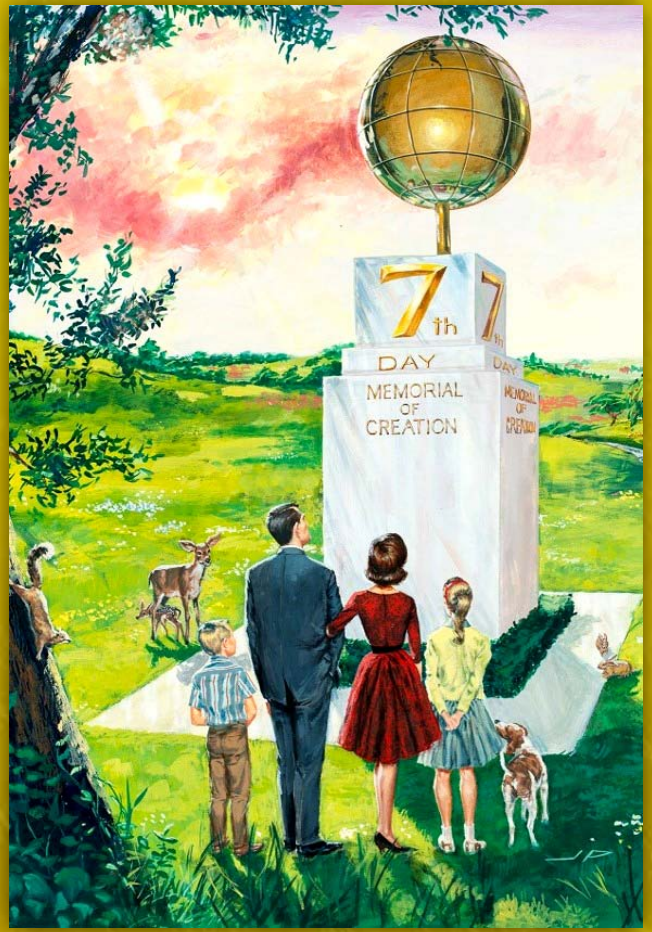

„Sabatul este un semn al legăturii care există între Dumnezeu și poporul Său — un semn că ei sunt supușii Săi ascultători, că ei păzesc Legea Lui sfântă. Ținerea Sabatului este mijlocul rânduit de Dumnezeu pentru a păstra cunoașterea de El și pentru a-i deosebi pe supușii Săi loiali de călcătorii Legii Sale.”

E. G. W. (Mărturii pentru comunitate, vol. 8, pag. 198)